

**فضائل وآداب المسجد النبوي، وأحكام
زيارة قبر النبي عليه الصلاة والسلام
وقبري صاحبيه (للحرمين)**

**Přednosti a etiketa Prorokovy
mešity a pravidla návštěvy
hrobu Proroka ﷺ a hrobů jeho
druhů, ať je s nimi oběma Bůh
spokojen**

Přednosti a etiketa Prorokovy mešity a pravidla návštěvy hrobu Proroka ﷺ a hrobů jeho druhů, ať je s nimi oběma Bůh spokojen

Vědecký výbor v čele s předsednictvem pro náboženské záležitosti v Posvátné mešitě a v Prorokově mešitě

Přednosti a etiketa Prorokovy mešity a pravidla návštěvy hrobu Proroka ﷺ a hrobů jeho druhů, ať je s nimi oběma Bůh spokojen

Sestavil

Vědecký výbor v čele s předsednictvem pro náboženské záležitosti v Posvátné mešitě a v Prorokově mešitě

1447 hidžry.

Úvod

Chvála Bohu, Pánu všech světů, a požehnání a mír tomu, jenž byl seslán jako milosrdenství všem světům, jeho rodu, druhům a těm, kteří následují jeho příklad a řídí se jeho správným vedením až do soudného dne.

Toto je stručné pojednání, které obsahuje nejdůležitější přednosti Prorokovy mešity, etiketu její návštěvy a etiketu návštěvy hrobu Proroka ﷺ a hrobů jeho dvou společníků. Sestavili jsme je pro návštěvníky a návštěvnice Prorokovy mešity, aby dobře znali a chápali přednosti mešity Proroka ﷺ, etiketu její návštěvy a modlitby v ní, a prosíme

přítom Štědrého, nanejvýš Dobrotivého, aby jím prospěl a učinil je skutkem zbožným a upřímně pouze pro Něho konaným. Vždyť On je nejlepším, kdo je žádán, a nejštědřejším, v koho se doufá.

Vědecký výbor

Za prvé: Přednosti Prorokovy mešity

Pravil Všemohoucí Bůh:

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (68)

{Pán tvůj tvoří, cokoli chce, a volí, zatímco pro ně volba není. Sláva Bohu! On vznešenější je než

to, co k Němu přidružují. (68)} [Příběh: 68]. A věru, že Bůh vybral toto místo, aby se stalo mešitou pro Jeho Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), a vyznamenal je mnohými přednostmi, mezi něž patří:

Že je to jedna ze tří mešit, do kterých je povoleno cestovat za účelem návštěvy:

Abú Hurajra (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«لَا تُسَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِي هَذَا، وَمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى».

„Je zakázáno cestovat za účelem navštívení jiných mešit než těchto tří: této mé mešity, Posvátné mešity a mešity al-Aqsá.“¹

¹ Zaznamenal ho al-Bucháří pod číslem (1189) a Muslim pod číslem (1397) a toto je jeho verze.

Že modlitba v ní je lepší než tisíc modliteb v jiné mešitě kromě Posvátné mešity:

Abú Hurajra (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيْمَا سِوَاهُ، إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ».

„Modlitba v této mé mešitě je lepší než tisíc modliteb v jiné mešitě kromě Posvátné mešity.“¹

Že je to mešita, jež byla od prvního dne založena na bohabojnosti:

Abú Sa'íd al-Chudrí (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl: Vstoupil jsem k Poslu Božímu (ať mu Bůh žehná a dá mír) do domu jedné z jeho manželek a řekl jsem: „Posle Boží, která z obou mešit je ta, jež byla založena na bohabojnosti?“ On vzal hrst kamíneků, udeřil s nimi o zem a poté řekl:

«هُوَ مَسْجِدُكُمْ هَذَا» لِمَسْجِدِ الْمَدِينَةِ.

„Je to tato vaše mešita,“ o mešitě v Medíně.²

Že odměna toho, kdo v ní hledá vědění, je jako odměna bojovníka na cestě Boží:

Abú Hurajra (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že slyšel Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír) říci:

«مَنْ جَاءَ مَسْجِدِي هَذَا، لَمْ يَأْتِهِ إِلَّا لِحَيْرٍ يَتَعَلَّمُهُ أَوْ يُعَلِّمُهُ، فَهُوَ بِمَنْزِلَةِ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَمَنْ جَاءَ لِغَيْرِ ذَلِكَ، فَهُوَ بِمَنْزِلَةِ الرَّجُلِ يَنْظُرُ إِلَى مَتَاعٍ غَيْرِهِ».

¹ Zaznamenal ho al-Bucháří pod číslem (1190) a Muslim pod číslem (1395) a toto je verze al-Buchářího.

² Zaznamenal ho Muslim pod číslem (1398).

„Kdo přijde do této mé mešity jen proto, aby se naučil něčemu dobrému nebo to vyučoval, ten má postavení bojovníka na cestě Boží, a kdo přijde za jiným účelem, ten je jako člověk, jenž se dívá na majetek druhého.“¹

Že se v ní nachází ctěná ar-Rawda:

Abú Hurajra (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمَنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ، وَمَنْبَرِي عَلَى حَوْضِي».

„Mezi mým domem a mým minbarem je rozkvetlá zahrada (Rawda) ze zahrad ráje a můj minbar je na mé nádrži (Hawd).“²

Za druhé: Doporučení navštěvování

Prorokovy mešity

Pro tyto a další přednosti se doporučuje návštěva Prorokovy mešity k modlitbě a uctívání v ní.

- Návštěva Prorokovy mešity je doporučena pro poutníka a ostatní před velkou poutí nebo po ní, avšak tato návštěva není ani podmínkou velké poutě, ani jejím základním pilířem, ani její povinností a nemá s ní žádnou spojitost.

- Pro návštěvu mešity Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) není podmínkou určitý počet modliteb ani pobyt v Medíně po určitou dobu, nýbrž je vykonána

¹ Zaznamenal ho Ibn Mádžah pod číslem (227) se správným řetězcem.

² Na tomto hadíthu je shoda. Zaznamenal ho al-Bucháři pod číslem (1195) a Muslim pod číslem (1390).

i jedinou modlitbou, ať už povinnou nebo doporučenou, avšak čím více v ní vykoná modliteb, tím je odměna větší.

- Návštěvníkovi Prorokovy mešity je doporučené, aby v ní vykonal všechny povinné i doporučené modlitby, protože modlitba v ní je lepší než tisíc modliteb v jiné mešitě kromě Posvátné mešity.

Za třetí: Etiketa návštěvy Prorokovy mešity

Když muslim přijde do Prorokovy mešity, je doporučené, aby dodržoval islámskou etiketu týkající se mešit obecně a Prorokovy mešity zvláště, a to:

Přicházet do mešity v klidu a s úctou, očištěn, s hezkým vzhledem a příjemnou vůní. Abú Hurajra (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«إِذَا تَوَبَّ لِلصَّلَاةِ فَلَا تَأْتُوهَا وَأَنْتُمْ تَسْعَوْنَ، وَأَتُوهَا وَعَلَيْكُمْ السَّكِينَةُ، فَمَا أَدْرَكْتُمْ فَصَلُّوا، وَمَا فَاتَكُمْ فَأْتِمُوا، فَإِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا كَانَ يَعْمِدُ إِلَى الصَّلَاةِ فَهُوَ فِي صَلَاةٍ»،

„Když se svolává k modlitbě, nepřicházejte k ní ve spěchu, ale přicházejte k ní v poklidu. Co stihnete, to se pomodlete, a co zmeškáte, to doplňte. Věru, že ten z vás, kdo zamíří k modlitbě, je (v tuto chvíli) už v modlitbě.”¹ Abú Sa’íd al-Chudrí (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

¹ Zaznamenal ho al-Bucháří pod číslem (636) a Muslim pod číslem (602).

«الْعُسْلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ، وَأَنْ يَسْتَنْ، وَأَنْ يَمَسَّ طَيِّبًا إِنْ وَجَدَ».

„Velká očista (ghusl) je v pátek povinná pro každého, kdo už měl noční poluci (al-muhtalim), a aby si vyčistil zuby a použil parfém, pokud ho má.”¹

A pokud žena přijde do mešity, je její povinností být zahalená hidžábem a nemá povolené použít parfém, protože Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«إِذَا شَهِدْتَ إِحْدَاكُنَّ الْمَسْجِدَ فَلَا تَمَسَّ طَيِّبًا».

„Pokud některá z vás navštíví mešitu, ať nepoužije žádný parfém.”²

Je doporučeno, aby návštěvník při vstupu do ctěné Prorokovy mešity, stejně jako do ostatních mešit, vstoupil pravou nohou a řekl toto dua:

«بِسْمِ اللَّهِ، وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ».

„Bismilláh, wa s-salámu ‘alá rasúli-lláh, Alláhuma ghfir lí dhunúbí wa-ftah lí abwába rahmatik.” (Ve jménu Boha a mír s Poslem Božím, Bože, odpusť mi mé hříchy a otevři mi brány Svého milosrdenství.)³

A také aby řekl:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ».

„A‘údhu billáhi l-‘azím, wa bi-wadžhihi l-karím, wa sultánihi l-qadím, min-aš-šajtáni r-radžím.”

¹ Je na něm shoda, al-Bucháří ho zaznamenal pod číslem (846) a Muslim pod číslem (858). A slovem al-muhtalim se myslí pohlavně dospělý.

² Zaznamenal ho Muslim pod číslem (443).

³ Zaznamenal ho Ibn Mádžah pod číslem (771), se správným řetězcem.

(Utíkám se k Bohu Nesmírnému, k Jeho šlechetné Tváři a k Jeho věčnému panství před prokletým satanem.)¹

Je doporučené, aby se ten, kdo vstoupí do Prorokovy mešity za účelem modlitby, pomodlil dvě raka'a jako pozdrav mešitě před tím, než si sedne, protože Abú Qatáda al-Háarith ibn Rib'í al-Ansárí (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ، فَلَا يَجْلِسُ حَتَّى يُصَلِّيَ رَكَعَتَيْنِ».

„Pokud někdo z vás vstoupí do mešity, ať si neseďa, dokud se nepomodlí dvě raka'a.“²

Snaha o modlitbu v prvních řadách, protože za ni náleží velká odměna, a toho lze dosáhnout pouze včasným příchodem, podle hadíthu Abú Hurajry (ať je s ním Bůh spokojen), který vyprávěl, že Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النِّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ، ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَاسْتَهَمُوا».

„Kdyby lidé věděli, co je ve volání k modlitbě a v první řadě, a nenašli jinou možnost než losovat, losovali by o to.“³ A na základě slov Proroka ﷺ k jeho společníkům (ať je s nimi Bůh spokojen):

¹ Zaznamenal ho Abú Dáwúd pod číslem (466), se správným řetězcem.

² Je na něm shoda. Zaznamenal ho al-Buchárí pod číslem (1171) a Muslim pod číslem (714).

³ Je na něm shoda. Zaznamenal ho al-Buchárí pod číslem (615) a Muslim pod číslem (437).

«تَقَدَّمُوا فَأَتَمُّوا بِى، وَلِيَأْتَمَّ بِكُمْ مَنْ بَعْدَكُمْ، لَا يَزَالُ قَوْمٌ يَتَأَخَّرُونَ حَتَّى يُؤَخَّرَهُمُ اللَّهُ».

„Předstupte a následujte mě a necht' vás následují ti, kteří přijdou po vás. A tak dlouho se budou lidé opožďovat, až je Bůh opozdí.“¹

Co se týče žen, pro ně je nejlepší modlitba v zadních řadách a být co nejdále od mužů, podle hadíthu Abú Hurajry (ať je s ním Bůh spokojen), který vyprávěl, že Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«خَيْرُ صُفُوفِ الرِّجَالِ أُولَئِهَا، وَشَرُّهَا آخِرُهَا، وَخَيْرُ صُفُوفِ النِّسَاءِ آخِرُهَا، وَشَرُّهَا أُولَئِهَا».

„Nejlepší řady mužů jsou ty první a nejhorší jsou ty poslední a nejlepší řady žen jsou ty poslední a nejhorší jsou ty první.“² Pokud se však modlí samy nebo je mezi nimi a muži zábrana, jako je tomu v Prorokově mešitě, pak jsou pro ně nejlepší první řady, protože důvod pro poslední řady se jich netýká.

Modlitba za imámem a vyvarovat se toho být před ním na základě hadíthu od Abú Hurajry (ať je s ním Bůh spokojen), který vyprávěl, že Prorok ﷺ řekl:

«إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ».

„Imám je ustanoven, aby byl následován.“³

¹ Zaznamenal ho Muslim pod číslem (438).

² Zaznamenal ho Muslim pod číslem (440).

³ Zaznamenal ho al-Bucháří pod číslem (722) a Muslim pod číslem (417).

A není dovoleno, aby se modlící postavil před imáma, kromě případu nutnosti, kdy je mešita tak plná modlících, že nenajde místo k modlitbě jinde než před imámem.

Dbát na zaplnění mezer v řadách a na jejich vyrovnání, ale zároveň se vyvarovat tlačení se na lidi a jejich obtěžování, překračování jejich krků a procházení před modlícími se, protože se tím člověk dopouští hříchu.

Modlitba v ctěné ar-Rawdě pro toho, komu je to umožněno, na základě hadíthu od Abú Hurajry (ať je s ním Bůh spokojen), který vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمَنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ، وَمَنْبَرِي عَلَى حَوْضِي».

„Mezi mým domem a mým minbarem je rozkvetlá zahrada (Rawda) ze zahrad ráje, a můj minbar je na mé nádrži (Hawd).“¹

Není doložen žádný specifický prospěch modlitby v ar-Rawdě, ale je prokázáno, že je to zahrada ze zahrad Ráje – jak na to poukazuje předchozí hadíth Abú Hurajry (ať je s ním Bůh spokojen) – a uctívání se stává lepším na základě výjimečnosti svého času a místa.

* Návštěvník by si měl pro modlitbu v ar-Rawdě zvolit vhodné časy a vyhledávat dobu, kdy je menší tlačence. Není dovoleno, aby se tísnil se svými

¹ Je na něm shoda. Zaznamenal ho al-Buchárí pod číslem (1195) a Muslim pod číslem (1390).

bratry muslimy, překračoval lidi nebo procházel před modlícími se, jen aby se tam pomodlil. Modlitba v ar-Rawdě je totiž jen doporučená a doporučeného činu nelze dosáhnout zakázaným jednáním. Návštěvník se také musí řídit zvláštními předpisy a opatřeními, která organizují vstup do ar-Rawdy, vybírat si vhodné časy a spolupracovat s těmi, kteří mají na starost organizaci vstupu návštěvníků.

Využít čas konáním mnoha dobrých skutků, které člověka přibližují k jeho Stvořiteli, jako je modlitba, čtení Koránu, dhikr, dua, účast na setkáních, kde se připomíná Bůh, na náboženských lekcích a ve studijních kroužcích Koránu a další.

Mít úctu k Boží knize a ochránit ji před nedůstojným zacházením s jejími listy, psaním na ni nebo jejím znevažováním a zneuctěním pokládáním obuvi vedle ní nebo jejím položením na zem a podobně, na základě slov Všemohoucího:

{ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْمَ شَعِيرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ 32}

{Takto konejte! A má-li kdo v úctě obřady Boží, je to známka bohobojnosti srdcí. (32)} [Pout': 32].

Sklopit zrak před tím, co Bůh zakázal: je povinností návštěvníka Prorokovy mešity, aby klopal zrak před tím, co mu není dovoleno spatřit, a aby si byl vědom závažnosti spáchání hříchu na těchto místech a trestů, které z toho plynou. Neboť závažnost hříchů roste se závažností času a místa, a

stejně tak i bohu libé skutky. Muslimská žena musí dbát na dodržování předepsaného zahalení (hidžábu) a aby neodhalovala své ozdoby, aby nesváděla muže, protože tento hřích je závažný.

Vyvarovat se zabývání se fotografováním nebo sledováním fotografií a videí v mobilním telefonu, zvláště pokud jsou tyto fotografie a videa zakázané.

Udržovat Prorokovu mešitu v čistotě od všeho, co jí nepřísluší, jako jsou spory, zvyšování hlasu, vyhlašování ztracených věcí, prodej a podobné záležitosti, které se nesluší v ní ani v jiných mešitách, na základě hadíthu Abú Hurajry (ať je s ním Bůh spokojen), který vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«إِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَبِيعُ أَوْ يَبْتَاعُ فِي الْمَسْجِدِ، فَقُولُوا: لَا أَرْبَحَ اللَّهُ تِجَارَتَكَ، وَإِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَنْشُدُ فِيهِ ضَالَّةً، فَقُولُوا: لَا رَدَّ اللَّهُ عَلَيْكَ».

„Pokud uvidíte někoho, kdo prodává nebo kupuje v mešitě, řekněte: „Ať Bůh nedá zisk tvému obchodu.“ A pokud uvidíte někoho, kdo v ní vyhlašuje ztrátu, řekněte: „Ať ti ji Bůh nevrátí.“”¹

Dbát na osobní čistotu a vyvarovat se nepříjemných pachů, jako je česnek, cibule, kouř a pot a podobně, co obtěžuje jeho modlíci se bratry, na základě hadíthu Džábira bin ‘Abdulláha (ať je s ním Bůh spokojen), který vyprávěl, že Prorok ﷺ řekl:

¹ Zaznamenal ho at-Tirmidhí pod číslem (1321) a Ibn Chuzajma pod číslem (1305), se správným řetězcem.

«مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا، فَلْيَعْتَزِلْنَا - أَوْ قَالَ: فَلْيَعْتَزِلْ مَسْجِدَنَا - وَلْيَقْعُدْ فِي بَيْتِهِ».

„Kdo snědl česnek nebo cibuli, ať se nás straní“ – nebo řekl: „ať se straní naší mešity – a ať zůstane ve svém domě.“¹

Starat se o čistotu Prorokovy mešity a nenechávat uvnitř mešity a na jejích nádvořích odpadky, jako jsou zbytky jídla a ubrusy pro iftár, zejména v měsíci ramadánu, nebo plivance na chodbách a na nádvořích, a podobně.

Vyhýbat se modlitbě v chodbách, u vchodů a na přeplněných místech, protože to vede ke škodě, blokování cest a obtěžování muslimů.

Modlitba mužů a žen má být v místech pro ně vyhrazených, ať už uvnitř Prorokovy mešity nebo na jejích nádvořích. Muž se nesmí modlit vedle ženy ani žena vedle muže a je třeba se vyvarovat modlitby před imámem, pokud je to možné.

Vyjít z mešity levou nohou a při odchodu říci:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ»

„Alláhumma inní as'aluka min fadlika.“ (Bože, věru Tě prosím o Tvou přízeň.)² Nebo říci modlitbu za Proroka ﷺ a pak říci:

«رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَضْلِكَ».

„Rabbi ghfir lí dhunúbí, wa-ftah lí abwába fadlik.“

¹ Zaznamenal ho al-Buchárí pod číslem (7359) a Muslim pod číslem (564).

² Zaznamenal ho Muslim pod číslem (713).

(Pane můj, odpusť mi mé hříchy a otevři mi brány
Své přízně.)¹

Za čtvrté: Pravidla a etiketa navštěvování hrobu Proroka ﷺ a hrobů jeho druhů (ať je s nimi oběma Bůh spokojen)

* Pro obyvatele Medíny i pro toho, kdo do ní přijíždí jako návštěvník, je doporučené navštívit hrob Proroka ﷺ a hroby jeho druhů Abú Bakra a 'Umara (ať je s nimi oběma Bůh spokojen), a to na základě obecných důkazů, které dokazují povolení navštěvování hrobů. Mezi tyto důkazy patří i slova Proroka ﷺ:

«نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، فَزُورُوهَا».

„Zakazoval jsem vám navštěvovat hroby, ale navštěvujte je.“²

A důkazem o zásluze pozdravu míru Prorokovi ﷺ po jeho smrti jsou slova Proroka ﷺ:

«مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ، إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيَّ رُوحِي حَتَّى أُرَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ».

„Nikdo mě nepozdraví, aniž by mi Bůh, Mocný a Vznešený, navrátil mou duši, abych mu pozdrav opětoval.“³

*Avšak ženám není dovolené navštívit jeho hrob (ať mu Bůh žehná a dá mír) ani hroby jiných muslimů, protože navštěvování hrobů je nařízeno

¹ Zaznamenal ho at-Tirmidhí pod číslem (314), se správným řetězcem.

² Zaznamenal ho Muslim pod číslem (977).

³ Zaznamenal ho Ahmad v al-Musnad pod číslem (10815), s dobrým řetězcem.

pouze mužům. A co se týče žen, těm je navštěvování hrobů zakázáno, jak je zaznamenáno od Ibn 'Abbáse (ať je Bůh s nimi oběma spokojen), že řekl:

«لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَوَارَاتِ الْقُبُورِ، وَالْمُنْجِذِينَ عَلَيْهَا الْمَسَاجِدَ وَالسُّرُجَ».

„Posel Boží ﷺ proklel ženy, které navštěvují hroby, a ty, kteří nad nimi staví mešity a rozsvěcují lampy.“¹ A Abú Hurajra (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že:

«أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَعَنَ زَوَارَاتِ الْقُبُورِ».

„Prorok ﷺ proklel ženy, které často navštěvují hroby.“²

* A není povoleno cestovat pouze za účelem návštěvy hrobu Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), ale úmyslem cesty má být návštěva mešity a modlitba v ní. A pokud člověk přijede do Medíny, je mu poté povoleno navštívit hrob, stejně jako je to povoleno jejím obyvatelům, protože Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«لَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِي هَذَا، وَمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى».

„Je zakázáno cestovat za účelem navštívení jiných než těchto tří mešit: této méjím mešity, Posvátné mešity a mešity al-Aqsá.“³

¹ Zaznamenal ho Abú Dáwúd pod číslem (3236), at-Tirmidhí pod číslem (320) a an-Nasá'í pod číslem (2043).

² Zaznamenal ho at-Tirmidhí pod číslem (1056) a Ibn Mádžah pod číslem (1576), s dobrým řetězcem.

³ Zaznamenal ho al-Buchá'ír pod číslem (1189) a Muslim pod číslem (1397) a tato verze je jeho.

Etiketa předepsaná při návštěvě hrobu Proroka ﷺ a hrobů jeho druhů (ať je s nimi oběma Bůh spokojen)

Návštěvník se má postavit k hrobu Proroka ﷺ, pak ho ﷺ uctivě a potichu pozdravit slovy: „As-salámu ‘alajka já rasúla-lláh, wa rahmatulláhi wa barakátuh.” (Mír tobě, Posle Boží, a milost Boží a požehnání Jeho.) A pokud navíc řekne: „Ašhadu annaka qad balaghta rrisála, wa adajta-l-amána, wa nasakta-l-umma, wa džáhadta fi-lláhi haqqa-l-džihád,” (Vyznávám, že jsi předal poselství a splnil svěřený úkol a dal jsi upřímnou radu obci a bojoval na cestě Boží správným bojem) tak to nevadí, neboť toto vše je pravda.

Poté má popojít o krok doprava, aby stál čelem k hrobu Abú Bakra as-Siddíqa (ať je s ním Bůh spokojen), a říct: „As-salámu ‘alajka já Abá Bakr as-Siddíq, as-salámu ‘alajka já chalífata rasúli-lláh ﷺ radija-lláhu ‘anka wa ardák, wa džazáka ‘an ummati Muhammadin ﷺ chajran.” (Mír tobě, Abú Bakře as-Siddíqu, mír s tebou, nástupče Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír), ať je s tebou Bůh spokojen a dá ti spokojenost a ať tě odmění dobrem za to, co jsi vykonal pro obec Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír)).

Poté má popojít o další krok doprava, aby stál čelem k hrobu ‘Umara Ibn al-Chattába (ať je s ním Bůh spokojen), a říci: „As-salámu ‘alajka já ‘Umara-l-Fárúq, radija-lláhu ‘anka wa ardák, wa džazáka ‘an

ummati Muhammadin ﷺ chajran.” (Mír tobě, Umare al-Farúqu, ať je s tebou Bůh spokojen a dá ti spokojenost a ať tě odmění dobrem za to, co jsi vykonal pro obec Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír)).

A když se Ibn ‘Umar (ať je s nimi Bůh spokojen) vrátil z cesty, přišel ke hrobu Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) a řekl: „As-salámu ‘alajka já rasúlulláh ﷺ, as-salámu ‘alajka já Abá Bakr, as-salámu ‘alajka já abatá,” (Mír tobě, Posle Boží, mír tobě, Abú Bakře, mír tobě, můj otče) a poté odešel.¹

Nemá se dotýkat zdí hrobu ani plotu a nemá je líbat:

Imám Málík (ať se nad ním Bůh slituje) řekl: „Když zdraví Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), stojí tváří k hrobu, ne ke qible, přiblíží se, pozdraví a nedotýká se hrobu rukou.“²

A všichni imámové se shodli na tom, že se nemá dotýkat hrobu Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) rukou ani ho líbat.

Nemá se u hrobu dlouho zdržovat, ale pouze pozdravit a poté odejít.

Imám Málík (ať se nad ním Bůh slituje) řekl: „Nemyslím si, že by se mělo stát u hrobu Proroka

¹ Zaznamenal ho al-Bajhaqí v knize as-Sunan al-Kubrá pod číslem (10271), se správným řetězcem.

² Aš-Šifá' od Al-Qádí 'Ijáda (2/ 199).

(ať mu Bůh žehná a dá mír) a dělat dua, ale mělo by se jen pozdravit a jít dál.”¹

Náfi‘ (ať se nad ním Bůh slituje) řekl: „Ibn ‘Umar zdravil u hrobu... Viděl jsem ho stokrát i vícekrát, jak přišel k hrobu a řekl: „As-salámu ‘alá-n-nabíjji ﷺ, as-salámu ‘alá Abí Bakr, as-salámu ‘alá abí,” (Mír Prorokovi, mír Abú Bakrovi, mír mému otci) a poté odešel.“²

A to, co dělají někteří návštěvníci, kteří zvyšují hlas u hrobu Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) a dlouho u něj stojí, je v rozporu s tím, co bylo nařízeno.

Není povolené žádat Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) ani nikoho jiného ze stvoření o přinesení užitku, odvrácení škody, splnění potřeby, ulehčení od trápení, uzdravení nemocného, přímluvu, záchranu před trestem nebo o podobné prosby, protože žádání někoho jiného než Boha o věci, které jsou pouze v moci Boha, je zakázané a je to velké přidružování k Bohu. Pravit Bůh:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ (60)

{I pravil Pán váš: „Vzývejte Mne a Já vás vyslyším! Ti, kdo se pyšně povyšují nad uctívání, ti věru vejdou do pekla, kde budou ponížení.“ (60)} [Odpouštějící: 60]. A Bůh pravil:

¹ Aš-Šifá‘ od Al-Qádí ‘Ijáda (2/ 199).

² Zaznamenal ho al-Ádzurrí v knize aš-Šarí‘a (5/2374) pod číslem (1853).

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ 194﴾

{Věru ti, které vzýváte vedle Boha, jsou služebníky stejnými jako vy. Vzývejte si je tedy a necht' vám odpoví, jste-li pravdomluvní! (194)} [Rozpoznání: 194]. A Bůh pravil:

﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا 18﴾

{A modlitebny patří Bohu; nevzývejte v nich tedy spolu s Bohem nikoho! (18)} [Džinové: 18].

U hrobu se nemají dělat dua k Bohu, a chce-li někdo udělat dua, má poodstoupit od hrobu, obrátit se směrem ke qible a pak je dělat a neobracet se při dua směrem k hrobu.

A imám Málík (ať se nad ním Bůh slituje) řekl: „Nepovažuji za správné stát u hrobu Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) a dělat dua.“

Není dovolené časté navštěvování hrobu při vstupu do mešity nebo při odchodu z ní, a to ani pro obyvatele Medíny, ani pro návštěvníky odjinud, protože existuje obava, že se tak z hrobu stane místo pravidelných návštěv (‘íd).

A to Posel Boží ﷺ zakázal a řekl:

«لَا تَتَّخِذُوا قُبْرِي عِبَادًا، وَلَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَحَيْثُمَا كُنْتُمْ فَصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي».

„Nedělejte z mého hrobu místo pravidelných návštěv (‘íd) a nedělejte ze svých domů hroby a

modlete se za mne, ať jste kdekoliv, věru, že vaše modlitba se ke mně dostane.”¹

A význam slov: „Nedělejte z mého hrobu místo pravidelných návštěv (‘íd),“ je pravidelné vrácení se k němu v určitý čas nebo za určitých okolností, jako je vyhrazení jeho návštěvy pro každý den, týden či měsíc, anebo pro určitou situaci, při které je navštěvován. A bylo také řečeno: Tj. nedělejte z něj sezónní slavnost (mawsim), při které se shromažďujete.²

A imám Málík (ať se nad ním Bůh slituje) řekl: „Není povinností pro obyvatele Medíny, kteří vejdou do mešity a vyjdou z ní, zastavit se u hrobu. Toto platí pouze pro cizince.“³

A jeho slova (ať se nad ním Bůh slituje): „Toto platí pouze pro cizince,“ tj. návštěva hrobu obecně, nikoli opakování návštěvy při příchodu a odchodu.

Před hrobem se nemá stát v postoji jako při modlitbě, s jednou rukou přes druhou na hrudi nebo pod ní; tato pozice je totiž vyhrazena pouze pro modlitbu a je to pozice podřízení a pokory, která není povolena pro nikoho jiného než pro Boha.

¹ Zaznamenal ho Ahmad v al-Musnad pod číslem (8804) a jeho řetězec je dobrý (hasan).

² Viz: Al-Mufradát od ar-Rághiba al-Asfaháního (str. 594) a Šarh as-sudúr bi-tahrím ra’ al-qubúr od aš-Šawkáního (str. 16).

³ Aš-Šifá od al-Qádí ‘Ijáda (2/204) a al-Madchal od Ibn al-Hádždže (1/262).

Člověk by se neměl z dálky obracet směrem ke hrobu, aby pozdravil Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), jak to dělají někteří lidé, protože to nedělali společníci Proroka (ať je s nimi Bůh spokojen) ani ctihodní předkové (salaf) z řad čtyř imámů a dalších.

Nemá se obracet směrem k hrobu Proroka při dua ani při recitaci Koránu a podobně, z jakéhokoli směru, protože to patří do stejné kategorie jako předešlé novoty (bid'a). A muslimovi není povoleno do svého náboženství zavádět to, co Bůh nepovolil. Imám Málík zavrhl činy tomu podobné a řekl: „Poslední z této obce se nenapraví ničím jiným, než tím, co napravilo její první.“¹

Nezaměstnávat se během zdravení Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) pořizováním fotek a živým vysíláním.

A ať Bůh žehná a dá mír našemu Proroku Muhammadovi, jeho rodu a jeho druhům.

¹ Mažmú' fatáwá Ibn Báze (16/110).

Index

Přednosti a etiketa Prorokovy mešity a pravidla návštěvy hrobu Proroka ﷺ a hrobů jeho druhů, ať je s nimi oběma Bůh spokojen	2
Přednosti a etiketa Prorokovy mešity a pravidla návštěvy hrobu Proroka ﷺ a hrobů jeho druhů, ať je s nimi oběma Bůh spokojen	2
Úvod	2
Za prvé: Přednosti Prorokovy mešity	3
Za druhé: Doporučení navštěvování Prorokovy mešity	5
Za třetí: Etiketa návštěvy Prorokovy mešity	6
Za čtvrté: Pravidla a etiketa navštěvování hrobu Proroka ﷺ a hrobů jeho druhů (ať je s nimi oběma Bůh spokojen)	14